U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **JUDr. M. Ch.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2009, č.j. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2011, č. j. 22 Ad 33/2011 – 65,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2009 o přiznání poměrného starobního důchodu. Krajský soud byl při svém rozhodnutí vázán právním názorem obsaženým v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 3 Ads 17/2011 – 52, podle něhož je ke zhodnocení doby pojištění získané žalobcem v systému sociálního zabezpečení bývalé ČSFR do 31. 12. 1992 příslušný český nositel pojištění. Vzhledem k takto určené příslušnosti proto musí žalovaná provést nový výpočet výše starobního důchodu žalobce.

Kasační stížnost podal žalobce z důvodů, jež by bylo možno podřadit ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nesprávné posouzení právní otázky. Žalobce uvedl, že v současné době souhlasí s tím, aby jeho doba pojištění získaná do 31. 12. 1992 byla hodnocena pro důchodové účely slovenským nositelem pojištění, i když mu dal Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku za pravdu, že má nárok na zhodnocení veškeré doby pojištění v českém starobním důchodu, neboť v mezidobí zjistil, že takovýto stav je pro něj výhodnější. Trvá však na tom, aby mu výše jeho poměrného starobního důchodu byla upravena ke dni 17. 8. 2008 na částku 5860 Kč, a od této částky aby se pak odvíjela další zvýšení důchodu.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším

správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobce je nepřípustná ve smyslu výše citovaného ustanovení zákona. Žalobce byl v předchozím řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně úspěšný a Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud pro další řízení právním názorem na řešení konkrétní právní otázky, kterou žalobce sám v žalobě a v původní kasační stížnosti nastolil. Uvedeným závazným právním názorem se krajský soud řídil, ostatně ani sám žalobce v nyní podané kasační stížnosti netvrdí, že by tomu tak nebylo. Změnil-li žalobce v mezidobí svůj názor na otázku příslušnosti k hodnocení dob pojištění získaných do 31. 12. 1992 a dal (s ohledem na výhodnost takového řešení) dodatečně za pravdu žalované, není tato skutečnost důvodem, aby se Nejvyšší správní soud právní otázkou, o níž již jednou rozhodl, znovu zabýval a není zde tudíž ani zákonem předpokládaný důvod přípustnosti opakované kasační stížnosti.

Jestliže pak má být žalobci při započtu sporných dob přiznán a nově vypočten řádný starobní důchod, nemůže se Nejvyšší správní soud zabývat ani námitkami žalobce ohledně výše dosud pobíraného poměrného starobního důchodu.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. prosince 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu